

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hexameron Mysteriologicvm in quo ex Gen. c. 1.
Cosmopoeja Hominis Lapsi Mystica id est Omnia omnium
à Creatione Mundi statuum propriè dicta Sacramenta
salutis perditae restaurativa nec non Hierarchia ...**

**Stummel, Friedrich
Sneps, Martin**

Herbipoli, 1663

Reseratio Trigesima Secunda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9468

rior ex justitia, ratione officii,
 & ex charitate tenetur facultatem concedere Confessario, qui nomine pœnitentis illam petit, quotiescunq̄ue credit graviter subdito obfuturum, si ei petita negetur facultas, quâ in re petens ita cautè procedere debet, ut Superior, si volet, in notitiam casus, non personæ, possit devenire, alioquin reus erit fractionis sigilli, aut secreti naturalis.

RESERVATIO TRIGESIMA SECUNDA.

Resolvitur quinam de jure possint casus reservare, item quot & qui, possint reservari à Regularibus, ubi referuntur casus pro Regul. à Clem. VIII. reservati, & Bulla Cœna que à solo Summo Pontifice absolvi possunt.

H

Su-

Supremus Ecclesiæ Hierar-
 cha Pontifex Rom. plenis-
 simam possidet jurisdictionem
 reservandi casus respectu toti-
 us Ecclesiæ, Episcopi juxta ra-
 tionabilem voluntatem Pon-
 tificis respectu totius Diocæ-
 sis, Generales item respectu
 Ordinum, Provinciales respec-
 tu Provinciarum quantum
 est ex natura rei, jam tamen
 Clemens VIII. per specialem
 Bull. anno 1593. eorum pote-
 statem restrinxit ad undecim
 casus sequentes in Bulla ex-
 pressos. 1. Veneficia, incan-
 tationes, sortilegia. 2. Apo-
 stasia à Religione sive habitu
 dimissio, sive retentio, quando
 eo pervenerit, ut extra septa
 Monasterii seu Conventus fi-
 at egressio. 3. Nocturna &
 fur.

furtiva è Monasterio egressio, etiam non animo apostatandi facta. 4. Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. 5. Juramentum falsum in iudicio regulari seu legitimo. 6. Procuratio, auxilium seu consilium ad abortum faciendum, post animatum fœtum etiam effectu non secutõ. 7. Falsificatio manûs aut sigilli Officialium Monasterii seu Conventûs. 8. Furtum de rebus Monasterii seu Conventûs in ea quantitate, quæ sit peccatû mortale. 9. Lapsus carnis voluntarius, opere consummatus. 10. Occisio aut vulneratio, seu gravis percussio, cuiuscunq; personæ. 11. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut

H 2 aper.

apertio literarum à Superiori-
 bus ad inferiores, & ab infe-
 rioribus ad Superiores. Omnes
 hos casus vel singulos eorum
 possunt Prælati reservare: si
 aliud quodvis peccatum grave
 reservare voluerint, nequeunt
 nisi in Capitulo Generali pro
 toto ordine (quâ ratione præ-
 ter supradictos reservados in
 Franciscana Religione Capis-
 tulum Generale addidit, pol-
 lutionem voluntariam, & in-
 obedientiam contumacem.)
 vel in Provinciali pro tota Pro-
 vincia, & quidem præmissò
 maturò consiliò & plurimum
 consensu: neque licet Supe-
 rioribus subditorum, nisi
 sponte se offerant, audire con-
 fessionem, nisi habeant casus
 de supradictis, aut aliàs reser-
 vatos

vatos, quales actus merè interni, quantumvis peccaminosi & graves, nisi prodeant in aliquem actum externum, qui reservatus sit, esse non solent: quando peccatum reservatur nulla facta mentione dubii nec certitudinis peccati, si dubium sit, an sit reservatum nec ne, censeretur reservatum. Quando Papa aliquod peccatum reservat cum censura ei annexa, quam sibi reservatis semper annectit, reservatio immediate supra utrumque cadit, talia vero sunt quæ continentur in Bulla Cœnæ, sic dicta, quod singulis annis feriâ quintâ Cœnæ Domini solemniter renovetur ac promulgetur, quam, quia sua Sanctitas mandat, ut omnes Confessarii tant

Regulares, quam Sæculares
habeant ejus copiam, ex va-
stioribus tomis brevi huic cla-
vi mysticæ pro meliori eorum
commoditate inferere volui
& sunt sequentes:

*Excommunicationes reservatis
Bulle cœna casibus annexa.*

Fertur primò excommuni-
catio in omnes, & singu-
los hæreticos, eorum creden-
tes, receptatores, fautores, &
generaliter quoslibet eorum
defensores, ac eorundem li-
bros hæresin continentes,
sine sedis Apostolicæ, aut al-
terius, qui eam dare possit,
licentiâ, legentes, retinen-
tes, imprimentes seu quomo-
dolibet defendentes: nec non
schismaticos, & eos qui se ab
obe-

ularis
 ex va-
 ric cla-
 eorum
 volui
 ervatis
 exa.
 munit-
 singu-
 reden-
 ores, &
 eorum
 dem li-
 nentes,
 aut al-
 posuit,
 etinen-
 quomo-
 nec non
 ui se ab
 obe.

obedientia summi Pontificis
 subtrahunt. 2. Contra ap-
 pellantes à Papâ ad futurum
 Concilium generale, & dan-
 tes ad id favorem, & consiliū.
 3. In Piratas, Cursarios, la-
 trunculos maritimos, eorum
 receptatores, & dantes auxili-
 um, & favorē. 4. In eos qui ra-
 piunt bona Christianorum
 naufragantium, aut scienter
 ab iis rapta accipientes. 5. In
 eos qui imponunt nova peda-
 gia, & gabellas, easque au-
 gent, quando ad id potesta-
 tem non habent, seu etiam
 imponi, vel augeri prohibita
 exigunt. 6. In falsificantes li-
 teras Apostolicas, aut Suppli-
 cationes signatas authoritate
 Apostolicâ, vel vice Cancel-
 larii Romanæ Ecclesiæ, vel
 ipsius

ipsius vices habentis. 7. In
 deferentes ad Saracenos, Tur-
 cas, & alios Christiani nomi-
 nis hostes & inimicos, arma,
 equos, ferrum, & alia metallo-
 rum genera, usui bellico ac-
 commoda, quibus Christianos
 & Catholicos impugnant; nec
 non illos qui per se, vel per a-
 lios de rebus statum Christia-
 næ reipublicæ concernentib⁹
 Turcas certiores faciunt, in
 Christianorum damnum, &
 perniciem, illisq; ad hoc con-
 siliū, auxiliū, vel favo-
 rem quomodolibet præstant,
 s. Contra impediētes, & in-
 vadentes, eos qui victualia,
 seu alia ad usum Romanæ Cu-
 riæ necessaria adducunt, vel
 pro eis solvere faciunt, ac et-
 iam in eos, qui talia fieri cu-
 rant

rant seu hæc facientes defendunt. 9. In eos, qui ex Proposito Romi petas, seu peregrinos, devotionis causâ, vel alio prætextu, ad urbem proficiscentes, vel ab eadem recedentes spoliant, lædunt, vel offendunt; & dantes illis auxilium, consilium & favorem: nec non illos omnes, qui nullam jurisdictionem ordinariam, vel delegatam habentes, illam sibi temerè vendicando, similia contrà morantes in eadem Curia audent perpetrare. 10. In offendentes, interficientes, mutilantes, vel hostiliter insequentes Patriarchas, Cardinales, Archiepiscopos, Episcopos, Sedis Apostolicæ Legatos, vel Nuntios, aut eosdem exjicientes à suis diocesis,

H 5

fibus,

7. In
Tur-
nomin-
arma,
etallo-
co ac-
tianos
it; nec
per a-
ristia-
entib⁹
nt, in
m, &
c con-
favo-
stant,
& in-
ualia,
& Cu-
t, vel
ac et-
eri cu-
rant

sibus, territoriis, aut domi-
 niis, nec non talia mandan-
 tes, aut rata habentes, seu præ-
 stantes in eis auxilium &c. II.
 Contrà omnes illos, qui per
 se, vel per alios, personas Ec-
 clesiasticas, sive Sæculares ad
 Romanam Curiam pro nego-
 tiis suis recurrentes, ac illa in
 eadem curia prosequentes, aut
 procurantes, negotiorumq;
 Advocatos, Procuratores &
 agentes, vel etiam auditores,
 vel iudices super dictis causis
 vel negotiis deputatos, occa-
 sione huiusmodi negotiorum,
 occidunt, percutiunt, aut bo-
 nis spoliunt, aut quovis mo-
 do ad hæc concurrunt, dire-
 ctè, vel indirectè, auxilio &c.
 Nec non in eos, qui executionem
 literarum Apostolica-
 rum

rum, aut aliorum Decretorū
pontificiorum, seu nuncio-
rum, legatorum &c. impedi-
unt. 12. In Officiales Principi-
pum secularium, & Prælatos
Ecclesiasticos, qui causas Ec-
clesiasticas à iudicibus Apосто-
licis avocant, & actores ad re-
vocanda impetrata compel-
lunt. 13. Contrà eos qui per se
vel per alios propriâ auctorita-
te, ac de facto avocant ad se
causas Ecclesiasticas, vel ear-
um executionem, vel perso-
nas, capitula aut collegia, cau-
sas ipsas prosequi volentes im-
pediunt; ac se de illarum co-
gnitione tanquam iudices
prætextu exemptionum, aut
literarum Apostolicarum in-
terponunt, vel assensum, con-
siliū, aut favorem suum ad

id præstant, etiam prætextu
 violentiæ, vel aliarum præten-
 sionum; seu etiam donec, ipsi
 ad suos informandos, ut di-
 cunt, supplicaverint, nisi sup-
 plicationes hujusmodi coram
 Sede Apostolica legitimè pro-
 sequantur. 14. In eos qui præ-
 textu frivoliæ appellationis re-
 currunt ad curias sæculares in
 causis Ecclesiasticis, ad impe-
 diendam executionem litera-
 rum Apostolicarum. 15. In
 Judices sæculares, aut officia-
 les Principum sæcularium, qui
 vel ad instantiam partis, aut
 aliorum quorumcumq;, per-
 sonas Ecclesiasticas, Capitula,
 Conventus &c. coram se ad-
 suum Tribunal, Audientiam,
 Concilium, &c. præter juris
 Canonici dispositionem tra-
 hunt,

hunt, vel trahi faciunt, vel
 procurant directè vel indire-
 ctè, quovis quæsito colore; &
 contra eos, qui statuta, ordi-
 nationes, seu quævis alia de-
 creta in genere, vel in specie,
 ex quavis causa vel prætextu
 cujusvis consuetudinis; aut
 privilegii, vel alias quomodo-
 libet fecerint, ordinaverint,
 vel factis & ordinatis usi fue-
 rint, unde libertas Ecclesiasti-
 ca tollitur, vel in aliquo lædi-
 tur, aut juribus Ecclesiæ, vel
 Sedis Apostolicæ præjudicatur
 Neque tales sunt absolvendi,
 nisi talia statuta revocaverint
 & annullaverint, talisque an-
 nullatio Sedi Apostolicæ signi-
 ficetur. 16. Contra impedi-
 entes Prælatos Ecclesiasticos
 directè vel indirectè, nè luâ ju-

risdictione Ecclesiasticâ, contra quoscunque utantur, juxta canones & decreta Conciliorum generalium, præsertim Concilii Tridentini. 17. In usurpantes Sedis Apostolicæ & quarumcunque Ecclesiarum jurisdictiones, fructus, redditus, & proventus, aut eos sequestrantes ex quâvis causâ sine Romani Pontificis expressâ licentiâ. 18. Contrâ imponentes tributa, decimas, pensiones, & alia onera Clericis, Prælatiis, Monasteriis, aliisvè personis Ecclesiasticis, ac illorum bonis, fructibus, redditibus, & proventibus absque speciali, & expressâ Romani Pontificis licentiâ. Imo & contra eos qui sic imposita, etiam à sponte dantibus & conceden-

cedentibus recipiunt, qualescunque fuerint: & comprehenduntur etiam dantes ad hoc consilium, favorem, &c. 19. In Judices sæculares, qui in causis criminalibus contra personas Ecclesiasticas se interponunt, contra illas processando, banniendo, capiendo, sententias proferendo, vel exequendo sine speciali, specifica & expressa sedis Apostolicæ licentiâ, qualescunque illi fuerint. 20. In illos, qui directè vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore præsumperint invadere, destruere, occupare, ac detinere, in totum vel in partem Almam Urbem, Regnum Siciliae, Insulas Sardiniae &c. aliasvè terras, seu jura ad ipsam Romanam

ma-

manā Ecclesiā pertinentia, dis-
 ctāq; Romanæ Ecclesiæ media-
 tē vel immediatē subjecta: nec
 nō in eos, qui jurisdictionē su-
 premā in illis Sedi Apostolicæ
 competentem de facto usurpa-
 re, perturbare, aut retinere
 præsumunt; & ad id faventes,
 consulentes, &c. 21. In Ra-
 ptores supellectilium, libro-
 rum, scripturarum, vel bono-
 rum Camerae & Palatii Apo-
 stolici ex eodem palatio, tem-
 pore infirmitatis Pontificis,
 aut Sede Apostolicā vacante,
 22. Omnes hæc censuræ, & pec-
 cata propter quæ incurruntur,
 sunt reservata Sedi Apostolicæ.
 Et si aliqui Confessarii teme-
 rē ab illis absolvere præsum-
 pserint, præterquam quod ni-
 hil efficiant, ipso facto incur-
 rant

rant excommunicationem.
Hæc tamen non continetur
sub reservatis, sed potest Ordini-
narius ab illâ absolvere.

An alii casus summo Ponti-
fici & Episcopis reservati ad-
huc à Regularibus possint ab-
solvi, acriter decertatur; stant
Auctores pro & contra in ma-
gna copia, Diana placet: nolo,
inquit, suscitare tragedias inter
Regulares & Episcopos: ideo
non discedo à negativa senten-
tia: legatur R. P. noster Petrus
Marchantius rerum Curiaæ ex-
pertissimus in suis Fundamen-
tis Alexandro VII. dedicatis,
fundamento XI. tit. XI. per totum,
ubi de hac controversia.
**RESERATIO TRIGESIMA
TERTIA.**

*Explicatur an requiratur &
quid*